

планината. Въ $1\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладнѣ, по-голѣмата частъ отъ кавалерията, подъ началството на принцъ Николай Лейхтемберскій, съ три конни батареи, тръгна тръсомъ къмъ с. Шипка, което и зае около $2\frac{1}{2}$ часа. По слѣдитѣ на кавалерията се испрати 4-та стрѣлкова бригада, която пристигна едва въ 6 часа. Съ появяването на руската конница, турцитѣ напустнаха лагера си около селото и отстъпиха къмъ височината Св. Никола. Много продоволственни припаси и лагерни принадлежности останаха въ рѣцетѣ на Передовоя отрядъ. Горѣ на височинитѣ се слушаше още твърдѣ жива престрѣлка, което показваше, че тамъ върви твърдѣ енергиченъ бой, но късното врѣме, силното уморяване на войскитѣ и съвършено непознатата мѣстность, принудиха началника на Передовоя отрядъ да се ограничи съ достигнатия той день успѣхъ и да отложи атаката за 6-то число. Съ цѣль да извѣсти началника на Габровския отрядъ за своето пристигане, генералъ Гурко заповѣда на 16-та конна батарея да произведе испърво 6 отдѣлни изстрѣла, а послѣ и залпъ отъ цѣлата батарея. Този сигналъ, обаче, недостигналъ цѣльта: първо защото той не е билъ прѣдварително условенъ, а второ защото, както показва военно-историческия опитъ, сигнализацията съ изстрѣли повечето пѣти е въ състояние само да забърка работитѣ. Орловцитѣ чули тия гърмежи, но понеже и безъ това турцитѣ сж стрѣляли цѣлия день съ артилерия, то никой не обърналъ на тѣхъ внимание и не имъ придалъ нѣкакво особено значение. Съ сжщата цѣль — да влезе въ свѣръзка, генералъ Гурко испратилъ вечерта единъ българинъ, който трѣбвало да мине скрито прѣзъ планината и да извѣсти началника на Габровския отрядъ, че условената атака отъ югъ ще бжде прѣдприета на 6-й юлий. Този българинъ, обаче, закъснѣлъ и, както ще видимъ по-доло, Передовоя отрядъ отъ своя страна води атаката си на другия день самъ.